

pes ved Snødekommens fra Administrationens Side, uden at en Lov behøvedes, og uden at der jages Skræk i Befolkningen, thi Ingen vil lægge Mærke til, om man giver flere Bevillinger gratis end tidligere. Forresten har den Fortegnelse, der har staaet i Bladene, slaagende viist Urimeligheden af dette System. Der omtales saa og saa mange 4 pCt.s, 5 pCt.s og 6 pCt.s Bevillinger, men ikke en eneste Bevilling over 6 pCt.; men jeg gad nok spørge de Herrer, som kjende Forholdene i Landet, om De troe, at der ingen Prioritetsgjælds stiftes her, hvoraf der svares Mere end 6 pCt.? Mange af dem, der faae Bevilling til at svare 5 eller 6 pCt., give maaskee i Virkeligheden 6 og 7 pCt., men det kommer ikke frem, fordi man har en vis Frygt for at sige det, en Frygt, som vistnok er ubegrundet, thi, om man ogsaa søgte Bevilling til at give 10 pCt., troer jeg dog, at ingen Indenrigsminister vilde tage i Betænkning at meddele en saadan Bevilling.

U. Sags: Jeg seer af Betænkningen, og jeg hører af den ærede Ordfører, at vi atter iaar maae opgive Haabet om at komme til et saa vigtigt Arbejde som en Revision af vor Toldlov. Jeg betragter dette som en Velfærdssag for Landet, og jeg kan derfor ikke Andet end særdeles beklage, at vi ikke ere avancerede et Skridt videre, skjøndt det var antaget i 1863, at vi om saa Nar skulde revidere Tarifen. Jeg har lagt Mærke til, at den høitærede Minister tidligere har yttret sig paa en Maade, som gav mig Anledning til at drage en Slutning om en snarlig Revision. Navnlig erklærede den høitærede Finantsminister i Landstinget for 3 Nar siden, at vor finantsielle Tilstand led — ikke af en forbigaaende Underbalance — det var ikke derom, det drejede sig, men af en chronisk Svækkelse. Jeg haaber, at denne Svækkelse ikke er en farlig, uhelbredelig Sygdom. Jeg troer det ikke, men jeg tilstaaer, at jeg ikke kjender nogen anden virkelig Cuur for denne Sygdom end alvorlig at ordne vor Soldtarif, navnlig i finantsiel Henseende. Dersom denne Anskuelse er rigtig, hvad jeg haaber vil erkjendes, saa maae vi virkelig slaa os sammen

for ganske alvorligt at faae dette Arbejde paa-begyndt. Vi have desuden den høitærede Ministers egen Erklæring om, at han ansaae det for rigtig, at en sliq Reform blev gjenneført, thi den 29de Januar 1869 erklærede den høitærede Minister ligeledes i Landstinget, at det var hans Afgt at foretage en Revision i Tarifen, at ville simplificere den og maaskee op-hæve enkelte Positioner, der maatte erkjendes for at være urimelig høie i Forhold til Om-sætningen, eller som ialfald vare uden finants-iel Betydning; men videre ere vi ikke komne. Jeg betragter, som jeg har sagt, den nuværende Soldtarif som i høi Grad skadelig, ja, jeg vil sige: jeg betragter den som uforsvarlig og uretfærdig, og vi kunne ikke vente, at den omtalte chroniske Svækkelse hos vore Finantser skal blive hevet eller helbredet, fordi man kommer med en Indkomstskatlov, og fordi man har en Krigsskatlov og bruger alle mulige smaa Hjælpemidler for at holde denne Sygdom fra at blive altfor farlig. Det er ikke paa denne Maade, vi skulle gaae frem for at forbedre vore Finantser og dermed forbedre Tilstanden i hele Landet. Men for Diebliftet synes det jo allsaa at være aldeles haabløst at vente nogen Forandring paa dette Omraade, hvor-meget vi end efter Regjeringens eget Udsagn turde have ventet endelig engang at see et Arbejde af denne Art forelagt. Det maa alt-saa nu, formoder jeg, opgives, skjøndt jeg til-staaer, at der er Tegns til, at vi skulle blive saalænge sammen, at vi ogsaa kunde tage dette Arbejde med. — Det ærede Medlem for Svendborg Amt (Steenstrup) har, som det synes, talt paa en meget rigtig og indtrængende Maade om det andet Punkt, jeg vilde tillade mig at gjøre nogle korte Bemærkninger ved, skjøndt jeg vel risikerer at komme til at gjentage, hvad jeg maaskee tidligere har sagt; det angaaer Skibsafgifterne. Er der nogen Industri i Landet, som ikke kan glæde sig ved nogen Understøttelse, saa er det sandelig Skibsfarten og Skibsbyggeriet, og er der nogen Industri i Landet, som er uretfærdigt og util-børligt bebyrdet, saa er det Skibsfarten. Det er ikke nogen ny Historie, den er meget gammel, og det har kostet os uendelig Meget, at vi have fastholdt dette uretfærdige og ufors-